

jeg gerne. Nu har skatteministeren humoristisk sans, den ros skal han altså have, så jeg tror, han ville have en kvik bemærkning parat; men jeg tror ikke, han ville modtage dem som betaling.

Det er den skinbarlige virkelighed. Jeg gav et konkret eksempel før, og nu skal jeg tage det frem igen. Det handler altså om en konkret boligejer, som i 1994 havde en ejendomsvurdering på 1,2 mio. kr., men som i 1997 for det samme hus – der i øvrigt er på 127 m², så det er ikke noget luksuspalee – fik en ejendomsvurdering på 1,76 mio. kr. Nu kan jeg se, at skatteministeren regner på kuglerammen dernede, og skatteministeren er sikkert meget hurtigere end jeg i stand til at regne ud, hvilke lejeværdistigninger den pågældende boligejer har haft i den 4-årige periode, men hvis ikke jeg tager meget fejl, så er det 44.000 kr., og hvor skal han hente pengene? Er hans løn steget 44.000 kr.? Nej, det er den ikke, så enten må han pille en halv garage ned eller sende et halvt tag eller gøre noget andet, eller også må han sætte sin levestandard ned. Der er ikke andre muligheder.

For slet ikke at tale om de pensionister, som, fordi manden tilfældigvis var murer i Lyngby, da de var unge fik opført et hus på 92 m² med fuld kælder. De er i den situation, at de fra at betale 1 pct. i lejeværdi lige pludselig kommer over millionærgrænsen, og så skal de ud med 6 pct. – og der er ingen rabat til pensionister, det er der ikke. Det betyder, at mange af disse pensionister simpelt hen må flytte fra huset, uanset at Folketinget altid har haft den opfattelse – og det har man oven i købet lovgivet om – at pensionisterne skal kunne låne til ejendomsskatterne, for de skal nu have lov at blive boende i deres hus, så længe de vil. Men man kan altså ikke låne til lejeværdibeskatningen, det er aldrig blevet indført, så de må altså bare flytte. Så kan de flytte i en pensionistbolig eller på et plejehjem, hvis der ellers var nogen, men dem er der jo heller ikke nogen af, og så må de jo se, hvad de så kan gøre.

Det er virkeligheden i dagens Danmark, og de rosenrøde beskrivelser, som skatteministeren stod her og fremførte, er der ikke andre, der vil vedkende sig, end dem, der vil forsvare regeringens politik. Den lader sig simpelt hen ikke forsvare.

Og så vil jeg godt sige lidt om troværdighed, men inden jeg gør det, vil jeg i øvrigt godt lige kommentere de 800 mio. kr. Det koster 800 mio. kr. at gennemføre det her, ja. Men før talte jeg om, at man ville bruge flere milliarder for at få

et tog til at køre 6 minutter hurtigere. Vi kan jo tage 2-3 minutter af de 6 minutter dér, så har vi finansieret hele forslaget, værre er det såmænd ikke. Værre er det ikke, og de boligejere, som undgår at blive jaget fra hus og hjem, er nok ligeglade med, om de skal sidde 2 minutter mere i toget til Århus.

Og når det så handler om troværdighed, vil jeg kun minde regeringen om, at det ikke er mange måneder siden, at man med brask og bram meldte ud fra regeringen, at nu skulle det altså blive billigere at handle bolig. Man nedsatte et udvalg, som arbejdede nærmest nat og dag i 6 måneder for at få en stor rapport færdig. Man måtte ikke røre ved statens provenu, det lå i kommissoriet. Det gjorde vi da så heller ikke, bortset fra en lillebitte del, som man ikke engang havde lov hjemmel til at opkræve.

Og hvad er konsekvensen i dag, nu inden vi skal på sommerferie? Jo, regeringen har fremsat og fået vedtaget et forslag om, at prisen nu skal stige 500 kr. mere, hver eneste gang man vil handle en bolig. Det er den troværdighed, der ligger i de udsagn, der kommer fra regeringen: Den ene dag melder man ud med det ene, og når man så skal til at føre det ud i virkeligheden, er historien en ganske anden. Det er det, befolkningen skal huske. Det er det, befolkningen skal huske, og det er det, man skal huske at stille regeringen til ansvar for.

Må jeg så godt sige til slut til skatteministeren: Det er en sandhed med meget store modifikationer, at vi har lav boligbeskatning i Danmark. Det er meget få år siden, at man gik over til rullende, 1-årige vurderinger; før den tid fredede man dog boligejerne i 4 år, når det drejede sig om lejeværdi og ejendomsskatter m.m.

Men hvis man tager de øvrige skandinaviske lande, så er der helt, helt andre og meget mere lempelige vilkår for boligejere, end der er i Danmark. Og hvis ikke skatteministeren tror mig på mit ord – det behøver han ikke – kan han rette henvendelse til et par af sine kolleger, og så kan vi få bilagene omdelt i Skatteudvalget ved en senere lejlighed.

Jeg synes, at man skal overveje i udvalget, om man ikke i det mindste kan komme frem til et eller andet, som sikrer, at boligejerne får den kompensation, som de blev lovet ved skattereformen.

Og hvis man ikke kan det, så skal boligejerne huske, hvilke partier det er, der har forringet deres levestandard år for år og fortsat vil gøre det.